

STUDENT'S LIFE

OBČASNÍK SPŠS A OA KLADNO



Tanečnice

Ladný pohyb, dlouhý krok,
jako loď, co se na hladině nese.
Pak s otočkou přijde skok,
když zastaví se, tak se třese.

Ladný pohyb, tajím dech,
tancuje jak plamen svíčky.
Na parketu v očích všech,
slečna s přivřenými víčky...

Ladný pohyb, kryji zrak,
ona se jak na obláčku vznáší.
Ten muž u ní, co má frak...
souhra, co nám do duše klid vnáší.

Ladný pohyb, náhlý pád,
jako mlha, která k ránu sedá.
Kdo by se teď mohl smát?
Když tam sedí, smutná, bledá.

...

(Štěpán Sládek)



<http://static6.depositphotos.com>

Vyznání...

... A ještě musím pochválit tebe, tebe, česká řeči, jazyku z nejtěžších mezi všemi, jazyku z nejbohatších všemi významy a odstíny, řeči nejdokonalejší, nejcitlivější, nejkadencovanější ze všech řečí, které znám nebo jsem slyšel mluvit.

Chtěl bych umět napsat vše, co dovedeš vyjádřit; chtěl bych užít aspoň jedinkrát všech krásných, určitých, živoucích slov, která jsou v tobě. Nikdy jsi mi neselhala; jen já jsem selhával, nenacházeje ve své tvrdé hlavě dosti vědomí, dosti povzletu, dosti poznání, abych to vše přesně vyjádřil.

Musel bych žít sterým životem, abych tě plně poznal; doposud nikdo neshlédl vše, co jsi; ještě jsi před námi, tajemná, překypující a plná dalekých výhledů, budoucí vědomí národa, který vzestupuje.

Z knihy: Karel Čapek – MARSYAS čili na okraj literatury

...

Čeština sice není světový jazyk, ale je to krásná a melodická řeč. Platí to pouze v případě, že ji umí člověk správně používat. Myslím, že bychom se měli snažit, aby krásnou zůstala i nadále.

Nevím, jak vás, ale moji maličkost obklopuje čeština od rána do večera a někdy na mě číhá i v noci. Krásný český jazyk je, nebo alespoň věřím, že by měl být, všude kolem nás. V knihách, časopisech, rozhlase, televizi i na internetu.

Magie českého jazyka je hluboká. Není však potřeba hledat složitých kouzel či nadpřirozených sil, stačí, když člověk češtinu miluje. Pak se mu podaří napsat krásný text, snad i bez chyb.

Zdroj: <http://pavelliprt.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=488597>

Kontakty

Redaktoři: Lucie Dorážková, E3 - lucka.dorazkova@seznam.cz Eliška Nedvědová, E3 - eli.nedvedova@seznam.cz Nella Skuhrovcová, E4 - svet97@seznam.cz, Adéla Srbová, E2 - Aideilisa@seznam.cz, Michaela Procházková michala.prochazkova37@seznam.cz

Grafika: Jiří Dlouhý, E3 - ji.dlouhy@seznam.cz

Titulní strana: Barbora Mercineryová - b.mercinery2307@gmail.com

Korektura: PaedDr. Naděžda Lexová

Malé ohlédnutí za velkým počinem



Snad žádná kladenská střední škola nedokázala to, co my! Ano! Před necelými pěti lety se zrodil nápad, který zaměstnal spoustu šikovných, činorodých a kreativních studentů naší školy.

Školní časopis! Časopis, který chtěl psát o dění ve škole, o akcích mimoškolních, o výjimečných studentech naší školy a jejich úspěších, či sportovních výkonech, o zajímavostech ze světa kultury, stavařiny, prostě o čemkoliv, co by studenty mohlo zajímat.

ŠKOLNÍ ČASOPIS ROKU

První elán vzešel, po mírném popíchnutí, od třídy E2. Z této třídy byla i naše první šéfredaktorka Kačka Straková. Ale ani stavaři nechtěli zůstat pozadu. Tehdejší S2 zastoupili Honza Maňas (následný šéfredaktor) a Martin Suchý. Kačka ale bohužel brzy po rozjezdu časopisu odešla na jinou školu. Honza tedy dostal velkou výzvu a skvěle se jí zhostil.

Do původní redakční rady dále patřili: Karolína Rosecká, Káťa Černá, Jana Hanzalíková, Ondra Sýkora, Štěpán Sládek, Evža Stará, Lenka Martínková, Eva Kobylková. Jak postupovali do vyšších ročníků a nakonec až k maturitě, čas na psaní už neměli a po maturitě zcela logicky spolupráci ukončili.

Postupem času bylo nutné získat další pokračovatele. Bylo na co navázat. Naše úspěchy na sebe nenechaly dlouho čekat. Když jsme se první rok přihlásili do Krajského kola školních časopisů, přistáli jsme hned na krásném 3. místě. Ocenění byli tehdy v pražském kině Lucerna převzít Jana Hanzalíková a Honzou Maňasem. To nečekali!

Jana se také ujala šéfredaktorské funkce a my přibrali další redaktory. Začali spolupracovat Nella Skuhrovcová, Kamila Adámková, Helena Ullrichová, Yicheng Du, Adéla Srbová, Eliška Nedvědová, Lucka Dorážková, Míša Procházková a další.

Měnili jsme také i grafiku. Tentokrát se k nám zcela náhodou připojil už bývalý student, stavař Pavel Háša a výrazně změnil design celého časopisu. Za jeho více jak dvouletou pomoc mu moc děkujeme.

I díky této změně, díky tisku na lepším papíře jsme se v dalších dvou letech umístili v soutěži školních časopisů Středočeského kraje na suverénním 1. místě. Obdrželi jsme diplomy za obsah, grafiku, obálku. Co víc si přát! Za těmito úspěchy ale bylo značné množství práce. Práce, která ani není vidět, času, stráveného po večerech, schůzek redakční rady, hledání inspirace.

Měli jsme také podporu vedení školy a nezbytnou finanční podporu SRPDŠ.

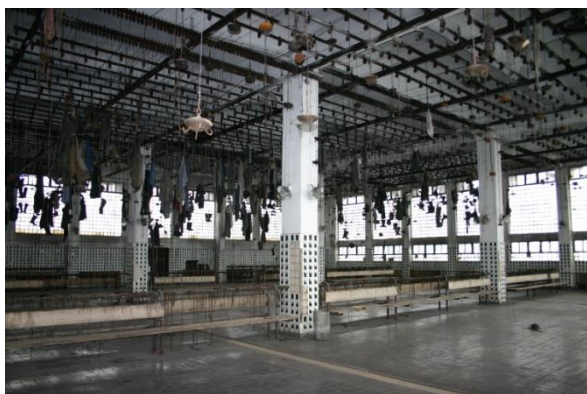
Pokud se s námi chcete za těmito léty ohlédnout, máte možnost. Všechna čísla najdete v elektronické podobě na školních stránkách: <http://www.sosik.cz> v záložce žáci.

Ve více jak 40 číslech se skrývá kolem 430 článků, spousta fotek a dokonce jeden „poklad“. Ano, takto bych označila zkopírování jedné původní stránky z časopisu Průmyslovák, který vydávali studenti na naší škole před více jak 45 lety.

Všechno hezké jednou končí. Třeba se časem opět najde parta, která bude chtít dělat něco navíc, něco pro druhé, ale i pro vlastní seberealizaci. Přínos jednotlivých členů nechci hodnotit, byli skvělí všichni, někteří více, jiní méně. Dokázali si, že za dobrým výsledkem je vždy hodně práce. Pokud se chce člověk pohnout kupředu, nemůže sedět doma v křesle a čekat na zázrak. Věřím, že jim „život se Student's life“ byl i dobrou školou života!

(Avoxel)

Tipy na jarní výlety



U nás na Kladensku je mnoho zajímavých míst, která stojí za to navštívit. Jedním z nich je Hornický skanzen Mayrau ve Vinařicích. Jde o areál bývalého černouhelného dolu. Tento areál je zachován podle tzv. posledního pracovního dne, to znamená, že sami uvidíte, jak těžký život měli dělníci a co vše bylo součástí jejich denního režimu.

Doprava na toto místo je velice dobrá. Dostanete se tam linkou č. 9 kladenské autobusové dopravy, vlastním autem či pěšky. Tento skanzen nabízí dva prohlídkové okruhy. Jeden dvouhodinový, kde vstupné pro dospělého

člověka činí 60 Kč, a druhý hodinový, kdy vstupné je 40 Kč.

Myslím si, že návštěva tohoto areálu bude velice zajímavá pro kohokoli, kdo si chce udělat nějaký kratší výlet v okolí města Kladna.

Dalším tipem je zřícenina hradu Krakovec, která se nachází na Rakovnicku. Tutu zříceninu jsem navštívila několikrát a mohu říci, že se mi velice líbila. Krásná je nejenom okolní příroda, ale i samotné prostory hradu, tedy to, co z nich zbylo. Na této zřícenině se natáčela známá česká pohádka „Ať žijí duchové“. Je proto velice zajímavé porovnat skutečnou zříceninu s tou, co vidíme v televizi. Sice je tro-



chu namáhavější vystoupat kopec, který vede ke Krakovci, ale za to to rozhodně stojí.

Hradní zřícenina je zpřístupněna od 1. března o víkendech a od úterý do neděle v letních měsících. Návštěvníci si zde mohou zakoupit vstup na jeden prohlídkový okruh za 70 Kč.

Dále je dobrým místem na výlet hrad Křivoklát a jeho okolí, které patří do CHKO Křivoklátsko. Na hradě Křivoklát zaplatíte za prohlídku celého hradu 190 Kč. Doprava je možná vlakem či autem.



Autor: Lucie Dorážková E3

Zdroje:

<http://kostelik.cz/2016/06/13/krakovec-ma-novou-strechu/>

<https://www.krivoklat.cz/cs/fotogalerie>

<http://middleczech.kr-stredocesky.cz/cs/sladeckovo-vlastivedne-muzeum-v-kladne-3/dul-mayrau/>

Thai box

Jsem 17letá slečna, která se věnuje Thaiboxu. Tento sport je rozšířený hlavně mezi mužským pohlavím a jestli si myslíte, že máme jako něžné pohlaví nějaké úlevy na trénincích, tak se silně mýlíte. Převahu vám ukážu na našem klubu. Kolikrát je nás na tréninku celkem 20 a z toho jsme tam 3 holky.

Asi by byla slušnost vám povědět něco blíže o tomto sportu a jeho historii.

Thajský box nazývaný i jako Muay Thai, je thajské plno kontaktní bojové umění. Nejpravděpodobněji se vyvinul z čínského bojového umění a v Thajsku si získal obrovskou popularitu. Zprvu se zde souborově odehrávaly převážně na tržnicích. Později začaly vznikat specializované stadiony a zápasy se přesunuly tak do klasického ringu.

Jedná se o jeden z nejtvrděších bojových sportů. Jsou zde povoleny kromě úderů pěstmi i údery lokty a koleny, dále jsou dovoleny kopy. Mimo suspensoru, chrániče zubů a rukavic se nepoužívají žádné chrániče a zápasníci nastupují do souboje bosí.

V Asii je tradicí mít na hlavě nasazenou z provazu upletenou čelenku zvanou mong-kol. V Evropě se toto dodržuje méně. Další typickou věcí pro tento sport je nástup bojovníka do ringu. Vše začíná tradičním nástupním ceremoniálem vai-kru (v překladu tanec-modlitba).

Souboj trvá pět kol po třech minutách. Jednotlivá kola jsou oddělena dvouminutovou přestávkou, během které jsou zápasníci masírováni, motivováni, dostávají napítí aj. Po celou dobu zápasu máte vedle ringu svého trenéra, který na vás smí, a věřte, že toho hojně využívá, pokřikovat rady pro získání vítězství nad soupeřem.

To můžete získat dvěma způsoby. První možnost je zasáhnout soupeře takovou ranou, že už nebude schopen dále pokračovat. Tato cesta se nazývá vítězství ranou K. O. Druhá možnost je výhra na body, které rozhodčí přisoudí jednomu z vás po každém kole. Maximálně můžete tedy získat pět bodů, protože body dostane jen jeden z vás a to za přesné zásahy.

Myslím, že k zjednodušenému popisu tohoto sportu to stačilo.

Thai box je často zaměňován s dvěma dalšími sporty. Těmi jsou Kick-box a čínský box.

Kickbox je bojový sport, ve kterém se využívají jak techniky z východních bojových umění, tak i techniky ze západních bojových umění. V kickboxu se zápasí ve stoji, zápasení na zemi je zakázané. Pokud jeden ze zápasníků spadne, tak je zápas přerušen, do té doby, než zápasník vstane a je schopen pokračovat (do té doby je obvykle počítán). Kickbox lidé provozují buď jako plno kontaktní sport (full-contact) nebo jako způsob zlepšení zdravotního stavu a tělesné i duševní pohody. V případě plno kontaktního sportu mají na sobě bojovníci speciální trenýrky a ochranné vybavení zahrnující: chrániče zubů, omotávky rukou (bandáže), boxerské rukavice 10-oz., chrániče třísel se suspensorem, chrániče holení a nártů (tzv. botičky) a nepovinně i helmu (většinou se používá pro bojovníky mladší 16 let). Bojovnice pak navíc ještě mají chrániče hrudi, přes který mají sportovní top. V evropské formě kickboxu, kde jsou kopy pod pás povoleny jen ve formě low-kick kickbox, se místo trenýrek mohou používat dlouhé kalhoty. Vedle toho v amatérských zápasech, kde spolu zápasí začínající bojovníci, se soutěží i v mírnějších formách kickboxu – tzv. polo kontaktní kickbox, kde je cílem správně provedenou technikou prorazit soupeřův blok, ale kde je limitováno užití fyzické síly. Vybavení pro polo kontakt je



podobné jako pro full-contact, navíc se používá helma. Bojovníci většinou zápasí v triku, aby se tak odlišili od bojovníků ve full-contact. Polo kontaktní kickbox se dále dělí na 3 styly (lightcontact, kicklight, points fighting).

Čínský box je plno kontaktní disciplína wushu. Bojuje se na pódiu (asi metr vysoko), kolem něhož jsou rozmístěny žíněnky. Povinné chrániče jsou boxerské rukavice, helma na kickbox, chrániče zubů, speciální vesta, chrániče holení a chrániče nohou („botička“). Chrániče jsou nutné, protože se jedná o



boj s plným kontaktem, údery a kopy jsou prováděny plnou silou. Soutěží se v tričku a trenkách na 2×2 minuty. Boj začíná v postoji, jsou povoleny všechny údery a kopy směřující nad pás soupeře, podmety a low-kicky (kop vedený na stehno soupeře). V okamžiku, kdy se soupeři chytanou, už se nesmí používat údery ani kopy. Závodníci, kteří se drží, mají dvě sekundy na to, aby provedli hod nebo strh na zem. Kop na hlavu je za dva body, všechny ostatní údery a kopy jsou za jeden bod. Pokud se soutěžící dotkne země kteroukoliv jinou částí než chodidly, získává jeho soupeř dva body (je to bráno jako hod). Když spadnou na zem oba soutěžící, je jedním bodem ohodnocen ten, který zůstává nahoře. V případě že závodník spadne mimo zápasíště (z pódia dolů), dostane jeho soupeř dva body. Pokud závodník spadne z pódia dvakrát, jeho soupeř vyhrává kolo, které je ihned ukončeno. Z toho vyplývá, že když spadne soupeř čtyřikrát z pódia, vyhrávám zápas. Mě si tento sport získal během prvního týdne, co jsem trénovala v řádu asi 4 tréninků. Vkládám maximální úsilí do každého tréninku. Pro někoho je to jen bezhlavé a naprosto nesmyslné násilí, pro další je prostředkem k udržení jejich fyzické kondice, ale pro skoro každého u nás v Gymu je vším. Děláme to s úmyslem někam to dotáhnout. Já třeba chci do ringu, je to jeden z mých velkých snů. Říkáte si, kde trénuji? Tak je to v TCB Gymu ve Slaném, máme tréninky i v Praze, ale tam nedojždím. U nás v gymu se trénují snad všechny formy boxu, kromě klasického.



Autor: Katka T. E2

Dnešní doba

Často se pozastavím nad myšlenkou, v jakém světě a čase žijeme a co to pro nás znamená. Z různých stran slyším, jak je všechno špatné a občas se setkám i s optimistickým pohledem. Nedává to příliš smysl podle mě, protože v dnešní době se člověk nemusí tolik namáhat, ale také by neměl lenivět. Člověk má neskutečné množství možností, jen je využít. Možná za to mohou i média, které hlásí především to špatné.

Přestože jsem nežila v dřívějších dobách, myslím si, že pro jedince to bylo mnohem obtížnější, a to mluvím o době deset až dvacet let zpátky (dál raději nejdu). Dnes je společnost mnohem otevřenější vůči okolí, ale zároveň ustrašenější.

Pokud je někdo odlišný od většiny a má odvahu trochu hledat, brzo najde podobné lidi jako je on sám. Ať už díky sociálním sítím, někde na různých akcích nebo zájmových kroužcích.

A technologie se žene také dopředu, najde se nespočet věcí, které za nás vyřídí stroje. Úmrtí se také podstatně zmenšila. Možností, jak strávit volný čas, je nekonečno. V dnešní době si každý z nás může na internetu skoro cokoli stáhnout bez toho, aby si danou věc zakoupil.

Ano, má to své pro a proti, zvláště když samotní tvůrci do toho vložili čas, peníze a jiné prostředky a velká část to má naprosto zadarmo. Ale stále se najdou tací, kteří zaplatí, než že si to jen stáhnou. A jestliže chceme něčeho dosáhnout, kolem nás nalezneme spoustu „návodů“, jak něco učinit realitou.

Na druhou stranu, války a kriminalita nezminzela, ale my nejsme bezbranní. A říká se, že smích prodlužuje život a myšlení pozitivně nikoho nezabilo, tak proč se všichni nedíváme na věci ze světlé stránky, ale samozřejmě nezapomínat na tu druhou.

Autor: Adéla Srbová E1 Zdroj: fishki.net

Španělský architekt **Ricardo Bofill** je hodně kreativní. Podívejte se, jak využil staré nepotřebné, okolí hydžící, objekty. I Kladno jich má nespočet.



Vhodně zasazená zeleň vše příjemně oživí.



Příjemný a prostorný interiér.
(foto riccardofill.com) avoxel



Deštník

Asi každý z nás má alespoň jeden doma. Ale jak bývá zvykem, když začne pršet, nemáme žádný po ruce. U nás ale tolik neprší, zatímco v Británii ano, takže deštník patří skoro ke každodenní výbavě. Bez deštníku ani ránu. A kde se vůbec vzal? Odkud pochází? Jaká je jeho historie?

Než se ale dostaneme k samotným deštníkům, musíme si nejdříve něco povědět o jejich předchůdcích – o slunečnicích. Vůbec první slunečník se objevil kolem roku 3500

př. n. l. v Egyptě. Brzo se stal oblíbeným u urozených, panovníků a věřících. Byl nejspíše vyroben z listů palem připevněných k hůlce, jak napovídají některé obrazy hieroglyfů.

Vznik deštníků se v Africe samozřejmě nekonal, neboť se zde lidé moc nesetkávali s deštěm. K vynalezení prvních deštníků došlo právě až v 11. století př. n. l. v Číně. Byly především využívány panovníky a vysoce postavenými lidmi. Také se zde objevovaly slunečníky, které se často skládaly z hedvábí a byly znakem vysoce postavených lidí. Využívali je ženy i muži.

Později se deštníky a slunečníky dostaly do starověkého Řecka, Říma, kde představovaly spíše ženský přepychový doplněk. Muži - až na výjimky - je nevyužívali. Daly se dokonce nějak zavřít a otevřít, ale nenosily je samotné urozené dámy, nýbrž jejich otroci nebo služebníci. Po pádu Říma tento výdobytek téměř zanikl. Znovu se objevil až v 16. – 17. století ve Francii, Itálii a v Anglii (nejspíše působením vlivu Číny). Byly však využívány jen při ojedinělých událostech, neboť jejich výroba byla drahá a nevydržely moc nápor deště. Postupně se dostávaly do dalších zemí, ale až v polovině 18. století došlo k velké změně, kdy deštníky byly nošeny při téměř jakékoliv příležitosti. Roku 1790 je začali využívat i muži, neboť předtím to byla věc určena pouze ženám. Časem se rozšířily i k nejnižším vrstvám, takže ho mohl vlastnit téměř každý. Roku 1928 byly představeny kapesní deštníky a roku 1969 byl vytvořen jejich systém skládání, jaký známe dodnes.

Autor: Adéla Srbová E2

zdroj obrázku: birkdale-promos.co.uk

Co nebo kdo je to sapiosexuál?!

Sapiosexuál je člověk, kterého víc než cokoli jiného přitahuje inteligence partnera.

Výraz vznikl spojením latinských slov sapiens (moudrý) a sexualis (pohlaví, sexuální).

Tento pojem se objevil ve společnosti teprve nedávno, na sociálních sítích a v zahraničních lifestyleových magazínech se však stává stále populárnějším.

Pro někoho to může být klišé, ale jsou v naší moderní společnosti lidé, co se k sapiosexualitě přiznali a nestydí se za to, že si svůj protějšek vybírají spíše podle inteligence a nikoli podle vzhledu a fyzické přitažlivosti.

Pokud vás baví objevování nových pojmů a informací, kupte si knihu „Kde má cvrček uši aneb chytřej jak rádio“. V této knize se dozvíte mnoho zajímavých informací, faktů a pojmů, které jinde nenajdete.

Autor: Eliška Nedvědová E3

Zdroj: Kde má cvrček uši aneb chytřej jak rádio

Maturitní ples E4 a T4

Uteklo to jako voda. Máme za sebou čtyři roky poctivého studia a v tuto chvíli i maturitní ples, který se konal 11. března.

Přeskočím rovnou k zahájení plesu, které se krapet zpozdilo. Pamatuji si, jak jsme stáli všichni připraveni v zákulisí a čekali, až začne program před naším slavnostním nástupem. Byla jsem z toho docela nervózní. V programu před naším nástupem byla tato vystoupení - Dance club Spirit, Aerobic Team Lány, Dancing Wave a Latinoamerické tance.



První šla na nástup má třída, E4, poté přišli na řadu naši kolegové z T4. Ve chvíli, kdy obě třídy již stály nastoupeny na šerpování, pronesli zástupci našich tříd krásný projev. Následovalo předávání květin třídním učitelům a vedení školy. Dále nás čekala ta nejdůležitější část plesu, a to samotné šerpování. Byl to okamžik slávy pro každého z nás, avšak jeden takový okamžik slávy byl zpestřen vhozenými dámskými kalhotkami na parket. Nesměli jsme opomenout také ošerpovat třídní učitele a také jim předat nějaký ten dáreček.

Když jsme měli všichni svoji šerpu, čekal nás přípitek, poté jsme se tradičně odebrali fotit na schody. Náš zlatý déšť, si dovoluji říct, trval poměrně dlouho. Byl to okamžik, kdy mnozí z nás byli zasaženi odrážejícími se mincemi. Rozhlížela jsem se kolem sebe a viděla, jak někteří raději klopí své zraky k zemi, ve snaze nebýt zasaženi do tváře. Po skončení těchto manévřů jsme se dali do sbírání mincí ze země. Když byl parket „vyčištěn“, přišel na řadu tanec s učiteli, rodiči a přáteli.

V momentě, kdy jsme měli tohle všechno za sebou, začala tzv. volná zábava. Někteří tančili na velkém sále, jiní se šli bavit na malý sál, nebo navštívili bar. Ti stateční si vystáli frontu na focení a následně i na vytisknutí památečních fotek. V půl dvanácté jsme museli být opět všichni připraveni před pódiem. Šerpy nám vlály nad hlavami a my jsme s nimi skákali do rytmu divoké hudby. Myslela jsem si, že to bude věčnost. Málem mi při tom máchání šerpou upadla ruka.

Následně jsme se šli převléci a připravit na půlnoční přestavení. Tentokrát bylo první „téčko“ a po nich samozřejmě my. Byla to zábava a o to hlavně šlo! Že se něco snad nepovedlo dokonale, to víme jen my. Tím skončila oficiální část plesu a někteří se vydali na afterparty do klubu Nebe.



Přípravy na ples nebyly jednoduché a samotná událost nám utekla tak rychle, že jsme se nestačili ani divit, že je to za námi. Naštěstí můžeme vzpomínat nad videem a fotkami. Před námi je však stále maturitní zkouška, u které, jak všichni doufáme, uspějeme.

Autor: Nella Skuhrovcová, E4

Zlato hýbe světem i dnes!

Kdo z Vás by nechtěl najít nesmírné bohatství a moci si do konce života jen užívat.

Letos je tomu 121 let, kdy se v okolí řeky Klondike našlo zlato. Mezi těmi, kdo se vydali pokořit dalekou přírodu a urvat si z jejích pokladů pro sebe, bylo mnoho dobrodruhů a podivínů z různých koutů světa, dokonce i od nás z Čech.

Přidejte se do výpravy, která bude stopovat cestu jednoho z nich na daleký Klondike a zpět domů. Podařilo se Ferrymu Blackovi (Fr. Černý z Jesenice) najít kýžený poklad a dostat se zpět domů, nebo jeho stopa zmizela v daleké cizině? Kdo ví!

Cesta plná dobrodružství nám ukáže:

- co vše museli zlatokopové mít, než se vůbec mohli vydat na cestu
- jak obtížné bylo dostat se k cíli
- jak přežít bez pomoci druhých
- jak se naučili přežít v krutých podmínkách Aljašky

Výprava je omezena počtem účastníků, ani v dnešní době není lehké projít tuto trasu bezpečně a čas, který nám drsná příroda Aljašky dává, je prokletě krátký.

Hlavní vedoucí tábora: Petra Nyklová

mail: nyklici@centrum.cz

telefon: 721 445 657

Termín:

29. 7. – 12. 8. 2017

3. turnus s Petrou

Kam se jede? Jesenice u Rakovníka

Více na internetových stránkách <http://slunickoslany.cz/turnus-petry/>

Nechte přihlásit vaše sourozence na letní tábor.



Autor: Michala Procházková E2

Divná řemesla

Dříve existovala i povolání, u kterých šlo jen těžce hledat konkurenci.

Barchaník - tkadlec vyrábějící lůžkoviny, snovací len s bavlnou, byli označováni podle názvu tkaniny – barchentu.

Biretník - kloboučník specializující se na pokrývky hlavy pro kněží, žáky, bakaláře, mistry a doktory.



Ciolog - předchůdce lékařů, byl specializovaný na chirurgické úkony jako bylo pouštění žilou, přikládání pijavic či obvazování ran. Často také léčil kožní a pohlavní nemoci.

Drástník – specialista na výrobu střapců.

Kokotkář - chovatel kuřat, prodával mladé kohoutky a kapouny.

Kostečník - výrobce užitkových i ozdobných předmětů z kostí a slonoviny.

Lízník – odborník na ochutnávání piva.

Krumplář - řemeslník, který vyšíval zlatem a drahokamy.

Marketiér - řemeslník zdobící povrch dřevěných předmětů perletí, želvovinou, bronzem a vzácnými dřevy

Miškař – specialista na kastraci dobytka.

Okřinář - soustružník specializovaný na výrobu dřevěných mis a talířů.

Ptáčník - Obchodník s drobným ptactvem, zejména zpěvným. Též ptáky lovil, množil a potom prodával.

Sanytrník – výrobce střelného prachu.

Šlejfir – Brusič.

Vrhcábník - specializovaný na výrobu šachových figurek.

Autor: Michala Procházková E2

Zdroje: <http://brtpichlavec.sweb.cz/ves/remesla/remesla2.htm>

<https://www.letenky.sk>; <http://www.cojime.cz>; <http://www.sachypalka.cz>



Na Větrné hůrce

Tuto knihu od Emily Brontëové jsem si přečetla, protože ve spoustě knih je o ní zmínka, a tak jsem chtěla vědět, jestli je opravdu tak skvělá, jak se o ní říká. A musím říci, že jsem nebyla úplně nadšená, ale ani zklamaná. Nelíbilo se mi to, jak je kniha napsána – formou vzpomínek. Dle mého názoru by bylo mnohem lepší, kdyby děj šel za sebou chronologicky, jelikož děj je opravdu skvělý. Je zajímavý, napínavý a hlavně, co je pro mě důležité, nepředvídatelný. Nemám ráda knihy, kde už předem tuším konec, je mnohem lepší, když mě během doby čtení napadne spousta možných konců a nejlépe ani ne ten správný. Za originální děj má kniha u mě veliké plus.

Líbí se mi postava pana Heathcliffa jako bezcitného člověka, toužícího po majetku a penězích, dále Kateřinina povaha milého, ale trochu šíleného děvčete. Mezi pozitiva patří i charakter paní Deanové, který je zřejmý z jejího chování a popisu příběhu. Avšak co mi v knize chybělo, bylo vědět něco více o panu Lockwoodovi.

Děj se odehrává v roce 1801-1802 na samotách, které nesou název Větrná hůrka a Drozdov. A jde o příběh nenaplněné lásky pana Heathcliffa ke Kateřině a jejich životní příběh od raného dětství až do jejich smrti. Příběh doprovází i život Isabel, manželky pana Heathcliffa a Edgara, manžela Kateřiny, kteří jsou sourozenci.

Určitě stojí za to si tuto knihu přečíst, ale z tohoto období mohu spíše doporučit knihu Pýcha a před-

sudek od Jane Austenové, která mě nadchla mnohem více.

Zdroj: <https://www.knizniklub.cz/knihy/97820-na-vetrne-hurce.html>

Autor: Lucie Dorážková



A person is sitting at a dark wooden table. On the table is a white cup filled with orange tea on a matching saucer. To the left of the cup is a small white container with the word 'BUNITS' on it. An open book is lying on the table to the right of the cup. The book's pages are white, and the right page features a photograph of several dark, round fruits hanging from a branch. The person's hand is visible near the cup. The background is a warm, orange-brown color.

na
shledanou!